

Çocukça Şiirler

Zafer Sürer

© Barış Kitabevi, 2022

Tüm hakları saklıdır.

Yayıncı izni olmadan kısmen de olsa fotokopi, film, vb. elektronik ve mekanik yöntemlerle çoğaltılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez.

Kapak Tasarım – Dizgi – Düzenleme

Tuba KARADAĞ

Baskı ve Cilt

Bizim Büro Matbaa

Sanayi 1. Cadde Sedef Sokak. No:6/1 İskitler-ANKARA

Tel: 0 312 229 99 28

ISBN: 978-625-7925-

Sertifika No: 16207

Genel Dağıtım

Zafer Çarşısı No: 10-11 Yenişehir – ANKARA

Tel: 0312. 435 29 69 Faks: 0312. 434 33 93

ÇOCUKÇA ŞİİRLER

ZAFER SÜRER

Ankara - 2022

barış

k i t a p

ÖZ GEÇMİŞ

Mayıs'ın biri imiş,
Ben Dünya'ya gelmişim.
Bir yaşında imişim,
Önce “anne” demişim.
Babam kıskanmış bunu,
İlk tokadı yemişim.
Adıma Zafer denmiş,
Ben hep yenilmişim.

Doğum yerim mağara,
Resim çizdim duvara.
Çocukluğumda okul yerine,
Gitmişim ben davara.
Ankara' da yaşarım,
Nefes almak başarım.
Yazdıklarımı şiir sanıp
Okuyanlara şaşarım.

Okulum Ali Kuşçu,
Olmak istedim kuşçu.
Yemlediğim kuşlar
Özgürlüğe uçtu.
Ben o zaman anladım,
Esir etmek suçtu.

Zafer SÜRER

İNSAN ÇOCUK (Sokak Çocuklarına)

Biz insanız diyor çocuk,
İsyanı gözlerine vurmuş.
Hayat binmiş sırtına,
Daha çocukken yorulmuş,

Biz insanız diyor çocuk,
Çocukluk gözlerinde donmuş.
Sırtına vurulmuş koca dünya,
Bu yaşta bu yüzden kamburmuş.

Biz insanız diyor çocuk,
Biz çocuğuz demiyor.
Çocukların da insan olduğunu,
Belli ki, çok iyi biliyor...

ÇOCUKLAR YILDIZ

Gece yıldızlar,
Gündüz çocuklar
Rehberlik eder bana.
Bu yüzden geleceğe
Hep umutla bakarım.
Gece yıldızlar çocuk,
Gündüz, çocuklar yıldız.
Çocuk yüreğimde
Olmaz korku,
Güvenle yola çıkarım.

NEDEN?

Çocukken ben,
Kocaman işler
Beklenir benden.
Sordum nedenini,
Bulamadım
Cevabını kimseden.
Sizce neden?

ZİL

Kalk, der
Kalkarım.
Güzel uykumu
Feda ederim.
Gir sınıfa,
Çık dışarı.
İzin vermez
Oynamaya aşırı.
Onun sesiyle
Ders başlar.
Bırak derse de
Teneffüsteyim
Arkadaşlar.
Öter yaşamımda
Zırıl zırıl
Her şeye
Karar veren
Zil.

KUŞ

Daldaki kuşu
Tanıyorum;
Yüreğim havalanmıştı
Biraz önce
Benim...

KALK ÇOCUK

Haydi kalk çocuk.
Bak gün ışığı bekler.
Hemen yüzünü yıka,
Giy okul elbiseni.
Bu kıyafetle amaç,
Herkesi benzetmektir seni.

Haydi kalk çocuk
Kontrol et çantanda her şeyi.
Öğretmenin bağırabilmek için sana;
Bahane eder unuttuğun bir şeyi.
Yine de sen eksiltme
Sıcacık yüreğinde neşeyi

Haydi kalk çocuk
Çıkarken evden, sakın
Unutma anneni öpmeyi
Biliyorum sevmiyorsun
Uygun varken okula gitmeyi;
Dedim ya
Eksiltme yüzünden gülümsemeyi...

Haydi kalk çocuk.
İstesek de istemesek de,
Yaşam böyle bir yolculuk

DEPREM ÇOCUKLARI

Uzat ellerini,
Yüreğimi tut.
İhmal üstüme düştü,
Ol bana umut...

KİM AĞ(A)LAR

Şiir ağlar,
Ben ağlarım.
Çocuk ağlar,
Ben ağlarım.
Göz yaşlarım
Keyif verir,
Güler AĞALAR...

DÜNYANIN KALBI

Çocuk,
Tomurcuğu bir dalın,
Gülen yüzü yaşamın,
En güzel çiçeğidir
Doğanın.
Çocuk,
Annenin atan yüreği,
Ufkudur babanın.
Yaşamın sevinci,
Kalbidir dünyanın...

ZOR

Kuş olmak zor,
İzlerken yukarıdan
İnsanın insana ettiğini.
Can acıtıyor
Kuş bakışı görmek,
Dünyanın nereye gittiğini.

AKVARYUMDA ÇOCUKLAR (Berkay'a)

Şimdiki çocuklar
Akvaryumda sanki.
Cam arkasından tanırılar
Sokağı doğayı.
Çıkmak isteseler dışarı
İzin verilmez.
Oyun istekleri
Hiç önemsenmez
Okul yolu onların
En mutlu anı.
Yolculuk uzun sürsün
İster canları.
Çünkü bilirler
Okul da bir akvaryum
Bütün gün canları
Sıkılır yavruların
Akvaryumdaki balıklara
Benzer çocuklar.
Cam arkasından
Hayatı öğrenirler.

BALONCU AMCA

Sokağımıza girdi
Baloncu amca
Çığlık çığlığa sesi,
Bağırır yettiğince nefesi.
Koşmaya başladı balonlara,
Görenlerin hepsi.
Çocukların yarışını kaybetti,
Cılız kalan cüssesi...
Baloncu Amca'nın başında
Renklerden bir çiçek bahçesi,
Sanki bir şemsiye,
Güneş görmez ensesi...
Ardından kapladı sokağı,
Çocuklara seslenen
Annelerin sesi...
Baloncu Amca mutluydu
Çoğaldığından müşterisi
Ellerinde balonlarla
Koştukça çocuklar
Sokak oldu kocaman
Bir çiçek bahçesi.
Bunu görünce
Kat kat arttı
Baloncu Amca'nın neşesi.

ÇOCUK VE ÖĞRETMEN

Yüreğimdeki çocuğu
Nasıl paylaşsam?
Nasıl arkadaş olsam sizlerle?
Tutup ellerimden her gün,
Götürseniz beni de parka.
Oynasak doyasıya
Büyüklere inat.
Saymayı öğretseniz bana da.
Ebesi olsam
Saklambacın.
Heyecan duysam
Çocukça,
Yüzlerinize baktığımda.

SAYILAR

Her şeyin başyım, ben bir,
Arkadaşım olursa adım ikidir.
Üç demek çok kolay,
Dört, kendi başına bir olay,
Olunca sayı beş,
Parmak sayısına eş.
Altı, çift sayıdır.
Yedi biraz dayıdır.
Sekiz seksek oynar.
Dokuz ayakta donar.
Olursa sayı on,
Onlar basamağına kon.

SİZDEN ÖĞRENDİM ÇOCUKLAR

Sizden çok şey öğrendim çocuklar;
Rastladığımda birine
'Günaydın' demeyi mesela,
Hem de içten bir tebessümle...

Sizden çok şey öğrendim çocuklar;
Kalabalıkta başkasına saygıyı,
Düştüğünde biri, kaygıyı,
Hem de kardeşlik duygusuyla...

Sizden çok şey öğrendim çocuklar;
Üşümeyi, acıkmayı ve paylaşmayı,
Karşılıksız sevmeyi, sevilmeyi,
Hem de el sallamayı coşkuyla...

Sizden çok şey öğrendim çocuklar;
Gözlerin içine bakmayı,
Aydınlık yarınları görmeyi,
Hem de güneş parlaklığında...

Sizden çok şey öğrendim çocuklar;
Okuma- yazmayı, çizmeyi-çözmeyi,
Hastalandığında biri
Hem de çözülmeyi gözyaşlarıyla...

Sizden çok şey öğrendim çocuklar;
Öğretmen olmayı öğrendim sizden,
İnsan olmayı öğrendim sizden,
Hem de çocuk tadında insan olmayı...

HAMSI İLE BALİNA

Hamsi çıkmış kavağa,
Bakmış oradan uzağa.
Geliyormuş balina
Uçağın beklediği durağa.
Korkmuş bizim hamsi.
Düşmüş elinden tepsi.
Dökülmüş denizin içine,
Yemeğinin hepsi.
Balina suya dalmış,
Onun derdi yemekmiş.
Yemekleri bitince,
Sıra hamsiye gelmiş.
Hamsi uçmuş kavaktan,
Gitmiş konmuş uçağa.
Kalmış balina denizde
Yetişememiş durağa.
Kalkmış uçak yerinden,
Oh çekmiş hamsi derinden.
Pilot bakmış kaçağa,
Hiç keyfini bozmadan
Hamsi gitmiş uzağa.
Düşmemiş hem de tuzağa...

OKUMA SEVİNCİ

Çocuktum, ufacıktım.
Ana sınıfında acıktım.
Beslenme koymuş annem,
Elimi yıkamadan yemem.
Öğretmenim kitap verdi,
Okuyamadım, beni gördü.
En iyisi birinci sınıfa gitmekti,
Okumaya niyet etmekti.
Ben de öyle yaptım.
Bir C’de bir sıra kaptım.
Öğretmenim ödev verdi.
Aksatmadan yaptım.
Günler günleri kovaladı,
Aylar ayları...
Kış uykusundan uyandı,
Acıkmış dağ ayları.
Bir baktım okuyorum.
İstedığimi yazıyorum.
Öğretmenim ‘aferin’ dedi.
Ardından çikolata verdi.
Çok tatlıydı.
Sanki kanatlıydı.
İşte böyle...
Bir gün okula geldim.
Okumaktı derdim.
Okuyor, yazıyordum.
Daha ne istiyorlar,
Anlamıyordum.

HEPSİ DE ÇOCUK

Hepsi de güzel.
Çünkü çocuk.
Gözleri parlıyor,
Boncuk boncuk.
Hepsi de şirin.
Çünkü çocuk.
Mısrası şirin,
Okunan çabuk.
Hepsi de çocuk.
Gözleri boncuk.
Özlemi olan,
Mutlu bir yolculuk.

SU VE BEN

Irmak kenarında
Sohbetteyiz ikimiz.
Birimiz su.
İnsandır(!) diğërimiz.
Derken dađdan-taştan
Anlattı ırmak bana
Her şeyi en baştan.
İlk insanı sordum,
Çok eskidenmiş o,
Hatırlayamadı, yordum.
Dedi, ilk insanı
Gördükten sonra,
Çok uzun yol katettim.
Binlerce su damlası,
Tonlarca buhar olup
Gökyüzünü katettim.
Farklı denizler evim,
Irmaklar yolum oldu.
Ben ve arkadaşarımla
Kovalar dolum doldu.

Buhar olup gökte
Bulut diye ad aldık.
Dağ ova demeden
Her yerlere daldık.
Sonra dedi su bana.
Biraz da sen anlat,
Nasıldır geçmişin?
Çok konuşarak,
Sana haksızlık etmişim.
Yok dedim ben,
Düşünmeden aniden.
Anlatamam geçmişini,
Hiç aklıma gelmiyor
İnsanın iyi işi.
İnsanı aç bırakanın,
Ölümü insana sunanın,
Doğayı, suyu, havayı
Katledenin bile
İnsan olduğunun
Nasıl anlatayım?
Anlatamam dedim ben,
Sustum utanarak aniden...

GÖKYÜZÜ

Çatılar camdan olsa,
Kapatmasa gökyüzünü.
Doyasıya seyredebilse çocuklar,
Gülümseyen yıldızların yüzünü.

YENİ YIL

İyi oldu geldiğin
Yeni yıl,
Çok yorulmuştu
Eski yıl.
Kolay değil tabi,
Çok şey gördü.
Büyüklerin savaşında
Çocuklar ölürken
O da öldü.

OYUNA BAYILIYORUM

Annem ile oyun,
Paylaşamazlar beni.
'Gitme' derken annem,
Yükseltir oyun sesini:
-Gel hadi gel,
Olmasın annen engel!
Bir arada iki derede,
Bilemem ben de
Duracağımı nerede?
Annemi seviyorum.
Oyuna bayılıyorum.
Bu yüzden sıklıkla,
Kararsız kalıyorum.
Annem affeder diye
Oyuna aldaniyorum.

BAHAR İSTERİM

Gül yüzlü çocukların koştuğu,
Rengarenk bir bahar isterim.
Kışın hüznü yok olsun yüzlerden,
Yerini gülücükler alsın isterim.
Gamzeleriyle gülen çocuklar,
Irmak coşkuluğunda olsun isterim.
Çocuk sesleri, kuş sesleriyle
Şarkı tadında karışsın isterim.
Bahar tadında bir yaşam,
Çocuklar için hep olsun isterim.
Bahar yüzlü çocuklar için
Çocuk yüzlü bir bahar isterim.

SAĞLIKLI OL

Yemeden önce meyve,
Bol suyla yıkamalısın.
Bunu yaptığında sen
Herkesten akıllısın.
Sağlığını hep önemse,
Korkma asla aşıdan.
Abur cubur alıp yeme
Gittiğinde çarşıdan.
Hep dişlerini fırçala.
Kıyafetini temiz tut.
Karşılınırsın alkışla,
Lokmalarını küçük yut.
Banyo yapmayı unutma,
Vücudunu kirli tutma.
Her zaman sağlıklı ol,
Mikropları kudurtma.

OYUN

Oyunu sev her zaman,
Koş, zıpla, coş.
Sağlık için gerekli,
Hem de oynamak hoş.
Paylaşmayı öğretir,
Oyun bize kardeşçe.
Kuralsız davranmaya
Olamaz bir gerekçe.
Oyunları önemse,
Kuralları atlama.
Biri hata yaptı mı,
Kimselere patlama.
Öğretir oyun yaşamı,
Koş, zıpla, coş.
Kurallara uyarsan,
Oyun oynamak çok hoş.

İSTEK

Öperek uyandır beni anne
Güneş yüzlü aydınlığına
Uyanayım.
Yüreğini koy sofraya,
Her sabah olduğu gibi.
Sevgi içeyim kahvaltıda
Süt kadar beyaz.
Beni omuzlarına al baba,
Koşar adım parka gidelim.
Unutma, her uzak kalışta
Ben seni çok özlerim.

ALFABEMİZ

Her dilin bir alfabesi
Olduğunu unutma.
Hiçbir dili diğerinden
Üstün de tutma.
Her dil gibi Türkçe' de
Çok güzel, bunu bil.
Her dilde üretilmiş
Kitaplara da eğil.

ESKİ YENİ

Yeni yıl,
Gelirken boş gelme,
Öncelikle barış getir.
Ölmesin çocuklar
Büyüklerin kavgasında.
Sonra da,
İş getir işsizlere.
Sakın unutma
Aş getirmeyi aşsızlara da.
Yeni yıl,
Gelirken boş gelme,
Eski yıla kocaman
Bir torba getir.
İçine doldursun
Savaşları, kavgaları.
Alsın torbada yerini
Sevgisizlik, nefret de.
Hoş gel yeni yıl,
Boş gelme.
Güle güle eski yıl,
Torbayı al sırtına
Boş gitme.

EŞEK

Eşek olmak zor kardeş,
Tutarlar seni cahile eş.
Oysa ne suçun var ki,
Yük taşıtırlar beleş.

Eşek olmak zor kardeş,
At bile yukarıdan bakar.
Yük taşımaya gelince,
Kaçıp uzağa akar.

Eşek olmak zor kardeş,
Kış boyu kuru saman,
Her yüke koşulursun
Dinlenmeye yok zaman.

Eşek olmak zor kardeş,
Gözleri güzel derler.
Yalandan gülümseyip,
Hakaret ederler.

BİR BALONCU ÖYKÜSÜ

Güneşli bir bahar günü,
Parkta oynarken çocuklar,
Renk renk balonlarıyla,
Baloncuyu görünce coştular.
Coşmakla kalmadılar.
Bırakıp oyunlarını,
Baloncuya koştular.
Herkes birden sarılınca,
Cevap verdi baloncu iki eliyle.
Balonlar elinden kaçtı haliyle.
Gökyüzü şimdi rengarenk.
Balonlar çiçek olmuş,
Süslüyor parkın üstünü.
Renkler birbirine ahenk.
Çocuklar çığlık çığlığa
Balonları izliyor.
Baloncu gözyaşıyla
Olanlara üzülüyor.

Nereden bilsin çocuklar,
Baloncunun işi balon satmak.
Satamadığında balonlarını,
Biliyor aç kalacağını
Kendi çocuklarının.
Bir süre sonra
Görünmez oldu
Balonlar gökte.
Kalmadı çocukların
Neşesi pek de.
Fark ettiler sonra
Baloncu üzgün.
Anlayıp hatalarını
Özür dilediler düzgün
Ne yazık ki özür,
Getirmiyordu para.
Gün boyu olan biten
Baloncunun kalbinde yara.

TAHTEREVALLİ

Oyun tadında yaşanan
Bir dünya ister çocuk,
Kaydırdaktan tahterevalliye
Koşar gibi coşkulu.
Takmalı onun düşlerine
Mavi boncuk.

KORKARIM BEN

Kitaplarım
Dost olun benimle
Koruyun beni
Korkarım ben
Cahil kalmaktan

Kitaplarım
Tutun ellerimden
Aydınlık yarınlara
Taşıyın beni
Korkarım ben
Bilgisiz olmaktan

Kitaplarım
Can yoldaşlarım
Terk etmeyin beni
Korkarım ben
Yalnız kalmaktan.

OYUN NE DEMEK

Ödevini yap! Dedi anne.
Ekledi baba hiddetle:
Dersini çalış!
Resim dersinde Matematik,
Türkçe, müzik dersinde...
Off, dedi boynunu bükerek çocuk.
Ekledi,
Neden kimse sormaz,
Oynadın mı diye?
Bakıştı anne ile baba,
Oynamak neydi, diye.

ONLUK BOZARAK ÇIKARMA

Küçük sayıdan çıkmaz,
Büyük sayı.
Sadece sen değil,
Bilir bunu emmi dayı.
Git hemen komşuya,
İste ondan bir onluk.
Komşu iyidir,
Eder seni de konuk.
Eli açık komşu
Verdi mi onluk sana,
On birlik olarak
Aktar onluđu yana.
Eksilenden çıkanı çıkart,
Farkı bulmak çok kolay.
Arkadaşlarına saygı duy,
Etme kimseyle alay.

OYUN

Bırakın,
Oynayalım öğretmenim.
Gerçek öğrenme değil mi oyun?
Mesela,
Saklambaç, kötüden kaçmayı,
Evcilik, aile olmayı
Öğretmez mi öğretmenim?
Sonra,
Birbirimizin sırtına binerek
Yükselmeyi öğretir uzun eşek de
Bırakın
Hayatı öğrenelim öğretmenim.

KİTAP

Kitaba eğil,
Başkasına değil.
En doğru yolu
Kitap gösterir,
Başkası değil.
Kitabı sev,
Dostun olsun.
Yoldaşın,
Arkadaşın,
Candaşın.
Kitaba eğil,
Başkasına değil.
Hep kitap oku,
Etme yanlışla meyil.

NOKTALAMA İŞARETLERİ

Benim adım nokta,
Olurum cümle sonunda.
Görürsen beni nefes al,
Okumayı bırak da.

Benim adım virgül,
Görsen şeklimi bir gül.
Boynum her zaman bükük,
İster saygı duy ister gül.

Benim adım soru işareti.
Cümle sonunda olurum.
Sorulacak soru varsa,
Hemen onu bulurum.

Benim adım ünlem.
Şaşkınlığa, hayrete,
Kızgınlığa, öfkeye,
Alırsın benimle önlem.

İNSAF BİRAZ

Turşucudan kaçtı kiraz,
Üzgündü biraz.
Sordum nedenini,
Bağırdı birden:
-Kirazdan turşu olmaz!
Bu insanoğlu ne garip
Zevkleri de pek acayip.
Turşu yapılır mı kiraz?
Ey insanoğlu,
İnsaf biraz!

TEKERLEME

Tek tek tekerleme,
Olsa da yesek şekerleme.
Akşama ödevini bitir,
Sakın yarına erteleme.
Her zaman oku
Masal, öykü, tekerleme.
Dinlenmek senin de hakkın,
Çık oyna sobeleme.
Oynarken dikkat et,
Gereksiz yere terleme.
Akşam eve erken dön,
Karanlıkta bekleme.
Yemekten önce elini yıka,
Vücuduna mikrop ekleme.
Saatinde gir yatağa,
Uykusuzluktan tekleme.
İşte sana tekerleme,
Oku, kazan, şekerleme.

HAYVANLAR DİYOR Kİ

Ben bir yılanım,
Olmaz yalanım

Derler bana kelebek,
Sever beni her bebek.

Benim adım fare,
Kediden korkarım ne çare.

Bilirsin ben bir kuşum,
Yumurtadan çıkmışım.

Tavşan derler bana,
Çok severim lahana.

Suda yaşarım, ben balık,
Ailem çok kalabalık.

Bana derler arı,
Sokarım kızdıranları.

Benim adım köpek,
Korkum yoktur pek.

Bulursam yerim kuzu,
Kurdum ben aramam tuzu.

Miyav miyav gezerim,
Kediyim sütü özlerim.

İnek derler, isterim yem,
Süt veririm her dem.

Adım tilkidir tilki,
Tavuğu severim bil ki.

Bana derler aslan,
Dostumsan arkana yaslan.

Hindidir benim adım,
Çok çok güzeldir tadım.

Eşektir adım eşek,
Sırtım hiç görmez döşek.

Atım ben giderim dört nal,
Korkma sen, sırtımda kal.

Derler bana inatçı keçi,
Ormandan kovalar bekçi.

Ot yerim adım koyun,
Süt veririm siz de doyun.

Leylek leylek lekirdek,
Çocuklar ister çekirdek.

Güvercinim bembeyaz,
Taşırım istersen mektup yaz.

Duyunca oynarım saz,
Etim lezzetli adım kaz.

Ben uzunum adım zürafa,
Uzanabilirim istediğim rafa.

Duyunca adımları hayvanlar,
Kaplanım, benden kaçarlar.

Karınca kararınca çalışırım,
Ne bulursam yuvama taşıyorum.

Korkaklar gelmesin yanıma,
Timsahım bak kocaman ağızıma.

Derler bana ala geyik,
Ormanda bulursam yerim erik.

Tırmanır atlarım daldan,
Maymunum gitmem yoldan.

Kocamanım adım fil,
Hortumum var bunu bil.

Uyurum kış boyu, ayıyım,
Hayvanların içinde dayıyım.

Karadır rengim kara,
Kartalım ben gökte ara.

Gözlerim kocaman adım baykuş,
Uçarım çıkmam yokuş.

Yumurtlarım ben tavuk,
Başıma takmam kavuk.

Benim adım kaplumbağa,
Tırmanırım koca dağa.

Çitayım ben, çok hızlıyım,
Üzülmezi sevmem nazlıyım.

Kurbağayım vırak vırak,
Ne olur peşimi bırak.

Talihsiz kara kargayım,
Peynirim düştü dardayım.

Hoplarım zıplarım çekirgeyim,
Bir ordayım bir buradayım.

Tırtılım severim yaprak,
Hepimizi besler toprak.

Kuzuyum ben annem koyun,
Her zaman oynarım oyun.

Keçi yavrusuyum adım oğlak,
Ben de de var uzun kulak.

Attır annem ben tayım,
Unutma bunu sen bayım.

Annem eşek adım sığa,
Ne olur atmayın sopa.

Öterim bahçede, adım bülbül,
Verilmeli sesime ödül.

Kanatlıyım adım keklik,
Etkiler herkesi bendeki güzellik.

Boynum eğri adım deve,
Giremem ben sizin eve.

Penguenim elbisem siyah beyaz,
Kutuapta yaşarım kış yaz.

Kocamanım, gergedanım,
Dikkat çeker hep endamım.

Etim beyaz adım yunus,
Yaşadığım yer okyanus.

Balınayım gövdem kocaman,
Benden uzak durun aman.

Derler bana deve kuşu,
Koşarak çıkarım yokuşu.

Hızlıyım güzelim adım ceylan,
Orman benim evim, hadi yaylan.

Şişkoyum adım domuz,
Yerim bulsam da muz.

Suda yaşarım adım fok,
Yiyecek bulursam karnım tok.

Rengarenk tüylerimle papağanım,
Çocuklara çok güzel armağanım.

Torbamda gezer biricik yavrum,
Ben kocaman kanguruyum.

Çok az kaldık ben panda.
Koruma altındayım şu anda.

Türkülerde geçer adım turnayım,
Ararsanız beni ormandayım.

Gece gezerim ben yarasa,
Gündüz bulamaz kim arasa.

Keneyim, küçük bir canlıyım
Can alırım insana kanlıyım.

Boyanmışım siyah-beyaz,
Zebra derler neslim az.

Çok parfüm sıkarım, adım kokarca,
Uzaklaşır benden herkes kaçarca.

Dünya güzeliyim, ben tavus kuşu,
Her sabah alırım güzellik duşu.

Porsuk derler çalı toplarım,
Birini görürsem suya hoplarım.

Leş yerim ben akbaba,
Ayırmam el-akraba.

Ağaç dostuyum, ben ağaçkakan,
İnsan olur mu hiç orman yakan.

Derler bana leopar,
Kadınlar derimi kürk yapar.

Suda yaşarım adım sazan,
Bolca ye beni sağlık kazan.

Benim de canım var, ben bizon,
Hayvan katletmeye verin son.

Kollarım çok, ben ahtapot,
Kaleci olursam geçirmem top.

Derler bana zehirli akrep,
Benden korkarlar insanlar hep.

Çok ayaklıyım ben yengeç,
Üstüme basma yandan geç.

Pelikanım, ailem kalabalık,
Keyfim yerinde bulursam balık.

Küçüğüm adım sinek,
Benden kaçır koca inek.

Karadeniz'dir evim, adım hamsi,
İnsanlar yer beni, tepsi tepsi.

SEVGİ

Birbirimizi sevelim,
Sevgi en güzel değer.
Özür dilemeyi bilelim,
Hatalı olursak eğer.
Kişisel farklılıklar
Zenginliktir, unutma.
Sana uymuyor diye
Kimseye de kin tutma.
Çevrendeki her şeye
Her zaman saygılı ol.
Tarafsız kalmayı bil,
Budur en doğru yol.
Sevgi en yüce değer,
Bunu sakın unutma.
Hayata hep gülümse,
Hiçbir zaman somurtma.

UÇURTMA

Bir uçurtmam olsa,
Salsam gökyüzüne,
Taa uzay boşluğuna.
Bize bir yıldız getirse
Yaşam hep aydınlık kalsa.
Bir uçurtmam olsa
Uçursam rüzgâr eşliğinde
Taa bulutların içine,
Tutup elinden yağmurun,
Getirse bütün canlılara.
Bir uçurtmam olsa
Gezse bütün gezegenleri
Tek tek, köşe bucak.
Toplasa mutlulukları,
Taşısı insana kucak kucak.

ARTIK YAPABİLİYORUM

Emeklerdim eskiden,
Kalktım ayağa birden.
Üzerinde bir mum,
Pasta gördüm aniden.
Günler, aylar, yıllar
Gelip geçti çabucak.
Bir gün baktım ki,
Okul açmış bana kucak.
Hiç farkında olmadan
Öğrenmişim çok şeyi,
Verir mutluluk bana,
Başardığım da bir şeyi.
Sürekli büyüdüğümü,
Artık kendim görüyorum.
Eskiden yapamadıklarımı,
Şimdi yapabiliyorum.

ÜŞÜR ÇOCUK YÜREKLER

Yaşamları ters yüz.
Kimisi evsiz kalmış,
Kimisi anasız,
Kimisi babasız...
Oysa onlar da baharındaydı yaşamın.
Her akşam evleri
Anne sıcaklığındaydı
Bugünlerde acır
Körpecik yürekleri,
Çekik gözlü çocukların.
Çocuklar için
Karşı konulmaz iki canı:
Deprem vurdu önce,
Sonra da tsunami.
Yaşamları ters yüz.
Kimisi evsiz kalmış,
Kimisi ana- babasız...
Bugünlerde üşür
Körpecik yürekleri
Japon çocukların.

MEYVELER DİYOR Kİ

Turuncuyum ben portakal.
Paran varsa bol bol al.

Mandalınayım, turunçgilim.
Ye beni dilim dilim.

Sarıdır lakabım, ben limon,
Veririm soğuk algınlığına son.

Ben greyfurt şişmanım,
Hastalıklara düşmanım.

Yaz meyvesiyim, adım kiraz.
Çabuk tüket, nazlıyım biraz.

Vişneyim ben, ekşiyim.
Kirazın küçük kardeşiyim.

Çeşidim çok, erktir adım.
Benzemez hiçbirine tadım.

Kocamanım, ben armut.
İncitme beni, sapımdan tut.

Her yerde yetişirim, elma ben.
Bebekliğinden tanırsın beni sen.

Salkım salkımım, derle üzüm.
Sudur aslında benim özüm.

Ayvayım, yamuktur yüzüm.
Çok faydalıyım iki gözüm.

İçim tane tane, adım nar.
Her tanem kan renginde kanar.

Sarıyım, tatlıyım ben kayısı.
Alsın beni herkesin dayısı.

Kavunum, sulu ve narın,
Yiyenin içi olur serin.

İçim kırmızı ben karpuz,
Görünüşte yeşil topuz.

Ağaçtayım, derler kara dut,
Sağlık istersen beni yut.

Çok tatlıym ben hurma,
Bol bol ye hadi durma.

Şeftalियim, tüylüyüm,
Galiba biraz köylüyüm.

Yaş kuru yenen incirim.
Soyulmaz yerken derim.

Her zaman ye, adım kivi.
Olursun bükülmez çivi.

Kırmızıdır rengim, ben çilek
Reçel olmaktır bendeki dilek.

Böğürtlenim, çok tatlıym.
Dalımda yeşil kanatlıym.

Enerji deposuyum, ben fındık,
Yaz boyu güneşte yandık.

Yer altında büyürüm, adım fıstık,
Benzediğim varlık da yastık.

SUSUZLUK

Eksilirse Dünya'da su,
Gelir yaşamın uykusu.
Susuz bir Dünya
Herkesin korkusu.
Bilir insan;
Kalırsa susuz,
Uykusu olur sonsuz.

ÖĞRETMEN

Seçer sınıfın en iyisini;
Şiir okuyanın,
Yazı yazanın,
Resim çizenin.
En iyisiymiş gibi kendisi;
Şiir okuyanın,
Yazı yazanın,
Resim çizenin.
Öğretmen işte...

BEN

İnsanım ben,
Onurumla yaşarım.
Eşitlikten yanayım,
Haksızlığa taşarım.
İnsanım ben,
İnsancadır bakışım.
Dürüst olabilmek
Yaşamdaki başarım.
İnsanım ben,
Emeğimle doyarım.
Savaşlara inat
Kendimi barışa boyarım.

BULUT

Güneş'e perde çeker
Gökteki kara bulut.
Tarlaya yağmur bekleyen
Çiftçi amcada umut.
Karardıkça kararır,
Kapkaradır gökyüzü.
Birazdan yağmur yağacak,
İstersen yıka yüzünü.
Yeşerir dağ, ova, tepe
Çıkınca ardından Güneş.
Öyle bir gün olur ki,
Bir şenlik gününe eş.

DENİZLERİMİZ

KARADENİZ

Adı gibi kara,
Kızgın ve öfkeli,
Kıyılarını döven deniz.

MARMARA DENİZİ

Kocaman bir göl sanki.
Adı üstünde iç deniz.
Sakin, dalgasız, süt liman,
Her yeri doğal liman.

EGE DENİZİ'nin

Kıyıları nakış nakış.
Suyu soğuk olsa da biraz,
Temizliğine kocaman alkış.

AKDENİZ,

Kumu bol,
Günlük güneşlik deniz.
Yaz geldiğinde biz,
Denizlerimizde yüzeriz.

HER MEVSİM ÜÇ AY

Bir yılda dört mevsim,
Her mevsimde üç ay.
Dikkat edersen biraz,
Sayması da çok kolay.
Aralık, Ocak, Şubat kış,
Bilene hemen alkış.
Mart, Nisan, Mayıs ilkbahar,
Topraktan çıkar bol buhar.
Haziran, Temmuz, Ağustos yaz,
Yazın yenir bolca kiraz.
Eylül, Ekim, Kasım sonbahar,
Okul zamanıdır arkadaşlar.
Bir yılda dört mevsim,
Her mevsimde üç ay.
İnanmıyorsan bana,
Otur da kendin say.

İNSANSIN SEN

İnsansın sen,
Köle değilsin.
Niçin başın
Başkasına eğilsin?
Eğmek isteyene
Diren, eğilme.
İnsan onuruna
Leke değdirme,
Sen de başkasına
Asla eğdirme.
İnsansın sen,
Efendi de değilsin.
Bir başkası niçin
Sana eğilsin.

BUGÜN HERKES İNSAN

Artık ölmeyecek insan,
Öksüz kalmayacak çocuklar.
Savaşlar yasaklanmış,
Silah tacirleri ortada
Bugün herkes insan...
Aç kalmayacak kimse,
Zengin-fakir yok artık.
Eşit işe eşit ücret de değil.
Çekinme doymak için,
Özgürce sofraya eğil.
Artık herkesi insan.
İki ayaklı mahluk türü;
Hani benzeyip de insana,
Kıyan hemcinsine,
Yok olmuş Dünya'dan.
Bugün herkes insan...
Herkes insan,
Herkes insan,
Bugün BİR NİSAN!

YARDIMLAŞMA

İşler daha kolay
Yardımlaşma olunca.
Birlikte çalışmakta
Olur mu hiç sakınca.
“Bir elin nesi var,
İki elin sesi var.”
Birlikte çalışanlar
Örerler koca duvar.
Birlikte çalışmayı,
Üretmeyi önemse.
Demesin sana sonra
Bencil olduğunu kimse.

TOPRAK ANA

Ağlıyordu toprak ana,
Söyleniyordu yan yana.
Bilemiyordu ne yapacağını,
Kestiremiyordu insanın
Nasıl davranacağını.
Atıyorlardı ne bulurlarsa
Toprak ananın yüzüne.
Uymuyordu bu davranış
İnsan olanın özüne.
Öğrenmemişlerdi çevre bilincini.
Zehirliyorlardı buğdayını, pirincini.
Yorulmuştu toprak ana pillerden,
Plastiklerden.
Yılmıştı fabrikaların
Ürettiđi pislikten.
Gitmeliydi geri dönüşüme atık.
Öğrenmeliydi bunu artık.
Olurdu öğrenemezse insan,
En acımasız yaratık.

DÖRT MEVSİM

Bir yılda dört mevsim,
Her biri farklı resim.
İlkbahar uyanıştır;
Doğada her şey
Kıpır kıpır.
Taze otları yer kuzular
Hapur hupur.
Yazla gelir sıcak.
Herkes arar gölge,
Güneş'ten kaçarak.
Meyvelerde bolluk
Akla gelmez hiç
Bu mevsimde yokluk.
Sonbaharda renkler
Biraz sarıya çalar,
Yaprak ağaçta sarı.
Çiftçi değirmen yolunda
Eşeğinin sırtında darı.
Yağmur çamur derken,
Tarlaları ekerken,
Bir bakmışsın gelmiş kış.
Diğer mevsimlere de
Artık kış kış.

ÖDEV

Ödevim var anne,
Uykudan çok ödevim.
Sanki bir işyeri
Okuldan geldiğim evim.
Okul öğrenme yeri.
Peki ya, eve ne demeli?
Öğrenci dediğin
Bir yerlerde dinlenmeli.
Sabahtan akşama okul,
Akşamdan sabaha ödev.
Söyler misin anne,
Ne zaman biter bu görev!...

KİRAZ AĞACI

Baharla birlikte
Çiçeğe duruyorsun.
Hava ısındıkça
Daha bir coşuyorsun.
Yeşil giymiş dalında,
Meyveler beliriyor.
Gövdendeki karınca
Kabuğunu kemiriyor.
Vız vız arı her gün
Konuk oluyor dalına.
Meyvelerinin tadını
Alıp katıyor balına.
Çocuklar kuş misali
Dalında geziyorlar.
Yedikçe meyvenden
Daha çok seviyorlar.
Sen kiraz ağacı,
Ne güzel bir ağaçsın.
Çiçeğinle meyvenle
Sen bahara bir taşsın.

HAKLARINI BİL

İnsan olduğun için
Hakların var, unutma.
Başkaları farklı diye
Kimseye de kin tutma.
Yerleşme hakkın var
İstedığın her yere.
İster tepe olsun,
İsterse dere.
Gezmek istersen
Özgürce seyahat et.
Bu senin temel hakkın,
Etme kimseye minnet.
Her şeyin başı sağlık,
Sen bunu biliyorsun.
Tedavi olma hakkını
Hastalığında kullanıyorsun.
Cahil kalmamak için
Eğitim, illa eğitim.
Mahrum edilemez kimse
Olsa da yetim.

Haberleşmek istersen
Uzaktaki biriyle,
Telefon et, mektup yaz.
Gönder posta güverciniyle.
Ev almak istersen
Kimse engel olamaz.
Orası senindir artık
Başkaları giremez.
Adil yargılanma hakkın
Olduğunu unutma.
Yine de sıklıkla
Mahkeme yolu tutma.
Düşünceni açıklamak
Suç olamaz asla.
Çekinmeden özgürlüğe
Sırtını yasla.
İnsan olduğun için
Hakların var unutma.
Başkaları farklı diye
Kimseye de kin tutma.

YAŞA BEBEK

Nasılda ağlıyor bebek.
Kırmızı güller yanağında
Öbek öbek.
Hasreti anneye,
Hasreti süte,
Hasreti aşı...
Ağlama, gül bebek.
Gül açsın yüzünde
Yalnızca gülerek...
Muhtaç olmayasın aşı.
Sen çok yaşa
Sen tok yaşa bebek.

BAHAR VE KAR

Aylardan mart,
Mevsim bahar.
Umut yeşile durmuşken
Dışarda kar yağar.
Üşür titrer uykular.
Yüzü soluk bahar
Açlıktan uyuklar.
Mevsim bahar,
Dışarda kar.
Doğa bu haliyle
Canlıları yorar.

ATASÖZÜ

Atalar şöyle der, diye
Başlarsın sözlerine.
Yaşamın özeti cümleler,
Atalardan kalmış hediye.
“Gülü seven dikenine katlanır.”
Seven için bu söz
Sadece nasihat etmez.
Gelir de yüreğine saplanır.
Atasözü deyip geçmeyesin,
Sana hayatı anlatır.
Doğru dururken yanlış seçmeyesin,
Elini kolunu bağlatır.
“Keskin sirke küpüne zarar.”
Der ki sakın ol, akıllı ol.
Pişman olmazsın asla
Atasözü bilersen bol bol.

ANLAT AĞAÇ DEDE

Ağaç Dede,
Masal anlatma.
Gördüklerini anlat.
Kalmasın kimse
Bilgiye aç.
Sen bin elli yıllık
Bir bilgesin
Zirvelerden de yücesin.
Bilge olmayı,
Yüce olmayı anlat.
Kim bilir,
Ne çok şey görmüşsündür.
Bazen sevinmiş,
Bazen üzölmüşsündür.
Üzenleri anlat.
Kardeşlerine kıyanları,
Ormanını soyanları,
Çalışmadan doyanları anlat.
Anlat ki ağaç Dede,
Kalmasın kimse bilgiye aç.

ÇEVRE

İyilik et çevrene,
Saygı duyarak Evren'e.
Unutma asla şunu;
Dedenden aldın emanet,
Torununa teslim edeceksin.
İşte bundan dolayı
Çevreye biraz merhamet
Doğaya karşı insan,
En acımasız canlı.
Karşı koy zarar verene,
Olmasın kimse
Ormanla kanlı,
İyilik et Evren'e
Saygı duyarak çevrene.

OKUL

Sonbaharda okul
İlkbahar kokar.
Demet demet çocuk,
Bahçede açar.
Cıvıl cıvıl her yer,
Gün aydınlığında yüzler,
Geleceği ıştırır.
Boncuk boncuk gözleri,
Yıldız kümesi.
Çocuk çocuk mutluluk
Bahçede açar
Sonbaharda okul
İlkbahar kokar.

ÇOCUK VE ŞİİR

Şiir kokar çocuklar,
Her biri ayrı mısra.
Sevgi ve barış
Onlarla gelecek asra.
Şiir kokar çocuklar
Her biri ayrı dize.
Şiir kokar çocuklar,
Çocuk kokar şiir de.
Ayrılmaz iki öge,
Şiir çocukta, çocuk şiirde.

DÖRT MEVSİM

Bir yılda var
Dört mevsim.
Her biri ayrı güzel
Her biri ayrı resim.
Sonbaharda yapraklar,
Sarıp düşer yere,
Alınır palto bere.
Kış titreyen bir konuk,
Soğuktan her şey donuk.
Ağaçlarda buz tanesi
Yaprak yerine boncuk.
Renk giyinir Dünya
İlkbahar geldiğinde.
Karlar erir, nehir coşar,
Topraktan çıkar buhar.
Elinde yemişiyle
Bak geliyor yaz
Güneş çarpmasın seni
Önlem al da biraz.
Bir yılda var
Dört mevsim.
Her biri başka güzel
Her biri başka resim.

GÜN

Şiire uyanır gün
Her gecenin ardından.
Mısralar iştimada;
Kimi devrik,
Kimi kurallı.
Dört dörtlük
Dizilmiş kıtalar,
Kıt'a durur.
Her kıtada yürek
Bir başka vurur.
Nefes alışlar,
Bazen virgül,
Bazen nokta.
Bazen ünlem!
Karanlığa inat,
Şiir aydınlığa durur.

PARK

Yüreğimdeki çocuğu
Nasıl paylaşsam?
Nasıl arkadaş olsam sizlerle?
Tutup ellerimden
Götürseniz beni de parka,
Oynasak doyasıya
Büyüklere inat.
Saymayı öğretseniz.
Ebesi olsam saklambacın,
Heyecan duysam
Çocukça,
Yüzlerinize baktığımda
Duyduğum gibi...
Arasam sizi parkta,
Gün boyu sürse oyun.
Beni sobeleseniz
Çılgılık çılgılığa,
Oyun yeniden başlasa.
Kuytularında saklansanız yüreğimin...

SEBZELER DİYOR Kİ...

Sebzelerin şahı, ben domates,
Yemek istersen dilim dilim kes.

Yeşilim, tazeyim salatalık adım,
Bademe benzetilir tadım.

Biberim, yakarım, yararlıyım.
Yemeklerde olmaya kararlıyım.

Varsa salatanda marul,
Bekleme, hemen sofraya kurul.

Çok yararlıyım, derler kereviz,
Çocuklar yesin diye varız biz.

Çiçek gibiyim, ben karnabahar,
Yetişme zamanım sonbahar.

Yaprak yaprak ben ıspanak,
Yiyenler olur kırmızı yanak.

Soğangillerden ben pırasa,
Manavda bulur kim arasa.

Lahanayım kat kat yaprak,
Besler beni verimli toprak.

Güzel rengimle ben patlıcan,
İmambayıldı yemiş Can.

Tavşanlar çok sever havuç,
Gözlerin için ye avuç avuç.

Etrafı sarar kokum, sarımsak,
Kalabalık yerler bana yasak.

Tatlıyla meşhurum ben kabak,
Tüketin beni tabak tabak.

Kocaman yapraklıyım, derler pazı,
Yiyenlerin gönlü benden razı.

Pancarım, yaparlar benden şeker,
Kaynatılırsam da canın çeker.

Lezzetliyim, adım bakla.
Kurut da kışa sakla.

Sararlar ince ince, ben yaprak,
Üzüm asmasından kopararak.

Maydanoz derler, şeklim çiçek,
Yemeklerden eksik olmam pek.

Tere ben, yararlı bir bitkiyim,
Yiyen için çok keyifliyim.

Bamyayım, sever çocuklar,
Beni gören annesini kucaklar.

Yaz-kış eksik olmam sofradan,
Soğanım, hoşlanmam ben tafradan.

Patatesim, cips- kızartma-haşlama,
Sürekli ye beni, sakın boşlama.

Kış sebzesiyim ben turp,
Yemeyi unutma, oturup.

Yeşil bir bitki, ben madımak,
Bolca ye, nazlanmayı bırak.

Kokumla ünlüyüm, adım nane,
Ben olmasaydım ne yapardın anne.

Zeytinyağlı enginarım ben,
Çok faydalıyım, unutma bunu sen.

Tane tane taze bezelye,
Çekinmeden yaz-kış ye.

“Ayşe Kadın” da derler sebzeyim,
Fasulyedir adım, hep tazeyim.

Adım mısır, rengim sarı,
Bir çeşidime derler darı.

Kuzukulağı adım, ekşiyim,
Yeşil yaprakların kardeşiyim.

Ihlamur adını duydun mu?
İçerken limon koydun mu?

Yeşil, siyah çeşitlerim var,
Çay içmek iyi bir karar.

KURAL

Kurallar uymak içindir,
Çiğnemek için sakız al.
Nerde olursan ol, her zaman insan kal.

MESLEKLER

Sebze meyve satarım,
Benim adım MANAV.
Salatasız yenir mi,
Tereyağlı pilav?

Eti benden alırsın,
Benim adım KASAP.
Bana uğramayı unutma,
Kabarsa da hesap.

Telefona bakarım,
Yazıları yazarım.
SEKRETERİM ben,
Dosyaları dizerim.

PİLOTum ben,
Uçak uçururum.
Havalandığımızda
Önde otururum.

Çocukları gördüğümde
Çocuk olurum.
ÖĞRETMENim ben,
Okulda dururum.

Tamir işi oldu mu
Çok keyifliyim.
Ben yardımsever
Bir TAMİRCİyim.

İşim bilimdir,
Bilime inanırım.
BİLİM İNSANİYİM ben
Bilgiyle donanırım.

Hasta olduğunda
Yanıma gelmelisin.
DOKTORUM ben;
Beni dinlemelisin.

Doktorun yardımcısı
Ben HEMŞİREYİM.
Doktorun yanında
Hep devriyeyim.

Araç sürmektir işim,
Ben TAKSİCİYİM.
Gezdiririm sizleri,
Hizmette birinciyim.

İstersen kitap okumak,
Doğruca bana gel.
Ben KÜTÜPHANECİYİM,
Okumak her şeye bedel.

Yazar derler bana,
Sözüm çoktur okuyana.
Satırlarım mısra ise,
ŞAİRİM ben anlayana.

İnşaat İŞÇİsiyim,
Çok ağırdır işim.
Çalışırım gün boyu,
Güneşlerde pişmişim.

Yaşamı yeniden
Rengarenk çizerim.
RESSAMım ben,
Doğadandır sözlerim.

Yeşil sahalarda
Top peşindeyim.
FUTBOLCUyum ben,
Gönüllerdeyim.

Sepete top atarım,
BASKETBOLCUyum.
Zürafalar gibi
Uzun boyluyum.

Denizdedir işim,
Derler bana KAPTAN.
Çok güzel anlarım
Yoldan hesaptan.

Elbise dikerim,
TERZİdir adım.
Dikiş dikmeyi
Güzel kavradım.

Doktor yazarsa
Sana ilacı,
Bana gelmelisin,
Ben ECZACI.

Yurdu korurum,
Ben ASKERim.
Saldıranların
Dişini sökerim.

Yangına yaklaşmayın,
Ateşten uzak durun.
İTFAİYECİ benim,
Sizler oturun.

Ayakların dostu,
AYAKKABICIyım.
Rahat yürüyüşün
Tek ilacıyım.

POSTACI geliyor,
Açın kapıyı.
Tek tek dolaşırım
Her yapıyı.

Saçlarımız benimle
Oluyor güzel.
KUAFÖRüm ben,
Uğra sen de düzel.

Suçlu görürsen,
Haber ver bana.
Ben POLİSim,
Yardım ederim sana.

Binalar tasarlarım,
Adım MİMARdır.
Geriye kalan
Sadece imardır.

Hesap kitap derken
İnşaat başlar.
MÜHENDİSim ben,
Unutmayın arkadaşlar.

BESLENME DOSTU OL

Doğal besinler tüket,
Beslenme dostu ol.
Sağlıklı kalmak için
Budur en doğru yol.
Abur cubur yeme,
Hep onlardan uzak ol.
Sebzeli yemekleri
Tüketmelisin bol bol.
Hep dengeli beslen,
Budur en doğru yol.
Güzel bir yaşam için
Sağlıklı bir insan ol.

ÇARPMA

BİRLER

Bir kere bir bir,
Oynayalım birdirbir.
Bir kere iki iki,
Ormana kaçtı tilki.
Bir kere üç üç,
Almayı düşünme öç.
Bir kere dört dört,
Üşütme üstünü ört.
Bir kere beş beş,
Benimle olur musun eş.
Bir kere altı altı,
Hakem verdi penaltı.
Bir kere yedi yedi,
Bunu öğretmen dedi.
Bir kere sekiz sekiz,
Yağmur ile Pınar ikiz.
Bir kere dokuz dokuz,
Cumartesi okulda yokuz.
Bir kere on on.
Bitti, sırana kon.

İKİLER

İki kere bir iki,
Size gelirim belki.
İki kere iki dört,
Üşüdüm kapıyı ört.
İki kere üç altı,
Yapmalısın kahvaltı.
İki kere dört sekiz,
Yemelisin kereviz.
İki kere beş on,
Gürültüye verelim son.
İki kere altı on iki,
Bunu bilemez tilki.
İki kere yedi on dört,
Sınıfın kapısını ört.
İki kere sekiz on altı,
Korkma görünce karartı.
İki kere dokuz on sekiz,
Çalışkanlıkta biz tekiz.
İki kere on yirmi,
Kuşlar okula gider mi?

ÜÇLER

Üç kere bir üç,
Spor yap, kazan güç.
Üç kere iki altı,
İsterim ben kahvaltı.
Üç kere üç dokuz,
Oyunda biz yokuz.
Üç kere dört on iki,
Kedimin adı Kiki.
Üç kere beş on beş,
Hemen sırana yerleş.
Üç kere altı on sekiz,
Maçta ikimiz bekiz.
Üç kere yedi yirmi bir,
Öğren bunları bir bir.
Üç kere sekiz yirmi dört,
Yağmurda kafanı ört.
Üç kere dokuz yirmi yedi,
Damda gezer kara kedi.
Üç kere on otuz,
Zararlıdır çok tuz.

DÖRTLER

Dört kere bir dört,
Masaya örtü öt.
Dört kere iki sekiz,
İçmem çayı keksiz.
Dört kere üç on iki,
Bunu biliyorum tabî ki.
Dört kere dört on atı,
Serin olur çınar altı.
Dört kere beş yirmi,
Unutma bunu e mi?
Dört kere altı yirmi dört,
Çalış da alma dört.
Dört kere yedi yirmi sekiz,
İçelim sütü şekersiz.
Dört kere sekiz otuz iki,
Tavukları çalan tilki.
Dört kere dokuz otuz altı,
Köstebeğin evi yer altı.
Dört kere on kırk,
Unutma, saygındır her ırk.

BEŞLER

Beş kere bir beş,
Oyunda ol bana eş.
Beş kere iki on,
Tembelliğe son.
Beş kere üç on beş,
Oyuncak değildir ateş.
Beş kere dört yirmi,
Çalışanla tembel bir mi?
Beş kere beş yirmi beş,
Bütün çocuklar kardeş.
Beş kere altı otuz,
Yazın yenir karpuz.
Beş kere yedi otuz beş,
Temiz hava beleş.
Beş kere sekiz kırk,
Baba koyunu kırk.
Beş kere dokuz kırk beş
Gel benimle dertleş.
Beş kere on elli,
Bunu bilemeyen deli.

ALTILAR

Altı kere bir altı,
Güneş erken kalktı.
Altı kere iki on iki,
Şimdi sınıfım iki.
Altı kere üç on sekiz,
Biz severiz kereviz.
Altı kere dört yirmi dört,
Güneş gelmesin, perdeyi ört.
Altı kere beş otuz,
Yemelisin her zaman muz.
Altı kere altı otuz altı,
Yararlıdır kahvaltı.
Altı kere yedi kırk iki,
Başka nasıl denir ki?
Altı kere sekiz kırk sekiz,
Çalışkanlıkta tekiz.
Altı kere dokuz elli dört,
Anne, üstümü ört.
Altı kere on altmış,
Çayına şeker katmış.

YEDİLER

Yedi kere bir yedi,
Bunu sana kim dedi?
Yedi kere iki on dört,
Bahçe kapısını ört.
Yedi kere üç yirmi bir,
Alma kimseden emir.
Yedi kere dört yirmi sekiz,
Çalışkanlıkta biz tekiz.
Yedi kere beş otuz beş,
Çalış da bir işe yerleş.
Yedi kere altı kırk iki,
Korkma görürsen tilki.
Yedi kere yedi kırk dokuz,
Ormanda yaşar domuz.
Yedi kere sekiz elli altı,
Pişti mi böreğin altı.
Yedi kere dokuz altmış üç,
Dengeli beslen, kazan güç.
Yedi kere on yetmiş,
Bilmemek büyük dertmiş.

SEKİZLER

Sekiz kere bir sekiz,
Çok faydalıdır ceviz.
Sekiz kere iki on altı,
Her gün yapalım kahvaltı.
Sekiz kere üç yirmi dört,
Çıkarken kapıyı ört.
Sekiz kere dört otuz iki,
Tembellerin notu iki.
Sekiz kere beş kırk,
Kuzumun yününü kırk.
Sekiz kere altı kırk sekiz,
Heval ile Helin ikiz.
Sekiz kere yedi elli altı,
Sula doludur yer altı.
Sekiz kere sekiz altmış dört,
Soğukta kafanı ört.
Sekiz kere dokuz yetmiş iki,
Biliyorum bunu tabi ki.
Sekiz kere on seksen,
Yetişir toprakta ne eksen.

DOKUZLAR

Dokuz kere bir dokuz,
Yaramazlıkta biz yokuz.
Dokuz kere iki on sekiz,
Temizlikte ol titiz.
Dokuz kere üç yirmi yedi,
Arkadaşım erk yedi.
Dokuz kere dört otuz altı,
Madenlerin evi yeraltı.
Dokuz kere beş kırk beş,
Unutma, yakar ateş.
Dokuz kere altı elli dört,
Akşam olunca perdeyi ört.
Dokuz kere yedi altmış üç,
Çalışmasan öğrenmesi güç.
Dokuz kere sekiz yetmiş iki,
Çalışırsan kolay, inan ki.
Dokuz kere dokuz seksen bir,
Sınıfa girelim bir bir.
Dokuz kere on doksan,
Okumayanın bilgisi noksan.

ONLAR

On kere bir on,
Gökyüzü mavi fon.
On kere iki yirmi,
Oyuncak değil mermi.
On kere üç otuz,
Dinledin mi kopuz?
On kere dört kırk,
Keçimin kılıcı kırk.
On kere beş elli,
Çok güzeldir Laleli.
On kere altı altmış,
Pişmiş aşı su katmış.
On kere yedi yetmiş,
Amcam telefon etmiş.
On kere sekiz seksen,
Sıkıcıdır oyun teksen.
On kere dokuz doksan,
Eksiğiz sen yoksan.
On kere on yüz,
Dere tepe düz.

DİKKATLİ OL!

Yalnız kaldığında
Kapıyı açık unutma.
Dolaptan alıp ilacı,
Şeker sanıp da yutma.
Sakın, ıslak elinle
Prizlere dokunma.
Ocakta kaynayan suyun
Yakınına sokulma.
Ev eşyaları senin
Oyuncakların değil,
Tehlikeli oyunlara
Etmemelisin meyil.
Oturmak içindir o,
Atlanmaz hiç koltuktan.
Balkona çıktığında
Uzak dur korkuluktan.
Büyüklerinden hep
Nasihat dinle bol bol.
Sokakta, evde, okulda,
Her zaman dikkatli ol.

GEZİ

Bir yaz günüydü,
Hazırlan, dedi dedem.
Ne zaman duysam
Dedemden bu cümleyi,
Yaşardım o gün
En büyük eğlenceyi.
Kısa sürede hazırdım.
Çıktık dedemle yola.
Arkamızdan annem
Dedi uğurlar ola.
Bindik bir otobüse,
Durak durak durakladım.
Her duraktan geçtikçe
Daha fazla meraklandım.
İniyoruz, dedi dedem,
Durmamıştı otobüs.
Az bir zaman sonra
Bitti yolculuk denen kâbus.
Geldiğimiz yer Hayvanat Bahçesi.
Çok büyük bir bahçe,
İçinde hayvanların hepsi.
Meraktan kurtulup
Çok heyecanlandım.

Hayvanları gördükçe
Daha bir canlandım.
Önce kuşlar gördüm,
Renkleri çok güzeldi.
Bahçenin her köşesi
Hayvanlara özeldi.
Her bir hayvan için
Ayrı evler kurulmuş.
Ormanların kralı aslan
Baş köşeye oturmuş.
Yılanları görünce
Korktum ben fena halde.
Boyları çok uzundu,
Hadi korkma, gör de.
Kanguru zıplayınca
Geldi neşem yerine.
Dalıyordu balıklar,
Akvaryumda derine.
Deve geviş getiriyordu
Kocaman ağzıyla,
Maymun ilgi çekiyordu
Eğlenceli tarzıyla.
Havlayan köpekler

Yiyecek bekliyordu.
Havladıkça köpekler,
Tavşanlar titriyordu.
Güzel görüntüsüyle
Ceylan ürkek bakıyor.
Uzunca boyu ile
Zürafa caka satıyordu.
Sıcaktan bunalmış fil,
Sanki kocaman bir dev.
Ağaç olsaydı eğer
Çıkardı ondan bir ev.
Gözlerini yummuş
Oturuyor kaplan.
Belli ki kafasında
Var onun da bir plan.
Tek tek gezdik her yeri,
Çok çok güzellerdi.
Hepsi kendine özgü,
Hepsi de özellerdi.
Kimileri tüylü idi,
Kimilerinde vardı deri.
Fırsat bulduk bulduklarında
Bekliyorlar sizleri.

GÖKKUŞAĞI

Bugün yağmur
Buluttan kaçmış.
Ardından Güneş
Çiçek açmış.
Rengarenk bir çadır
Üzerimizde durur.
İşte gökkuşağı budur.

GÜNEŞ UYUYA KALMIŞ

Okula gitmek için
Erken kalkmışım.
Perdeyi aralayıp
Dışarıya bakmışım.
Aman Tanrım,
O da ne?!..
Güneş uyuya kalmış.
Gün aydınlanmamış,
Her tarafı
Karanlık sarmış.
Seslendim Güneş'e,
Seslenir gibi kardeş.
Kalktı hemen
Gözlerini ova ova.
Sevgiyle baktı,
Aydınlandı hava.
Dedim, Ne oldu Güneş,
Niye geç kaldın böyle?
Biz kardeşiz,
Varsa derdini söyle.
Utandı Güneş biraz

Geç kaldığı için.
Yüzü kırmızı kiraz,
Işıksız bıraktığı için.
Gece uyuyamamış,
Yatakta dönüp durmuş.
Uykuya dalması
Sabahı bulmuş.
“Derdini söylemeyen
Derman bulamaz.”
Anlat bakalım,
Rahatlırsın biraz.
Tek derdi varmış,
O da insan.
Bıkmış görmekten
Savaşanları her an.
Güneş’in derdi
Çok büyük.
Dünya’da olup biten,
Çocuklar gibi
O’nun da
Yüreğinde yük.

GÜNEŞ

Güne çıkıp
Güneş dereceğim.
Karanlıkta kalmasın
Kimse diye,
Herkese
Güneş vereceğim.

KARŞIT ANLAMLI DÖRTLÜKLER

Her şeye EĞRİ baksan,
Çok garip gelirdi sana.
DOĞRU bakmayı unutma,
Yakışan budur insana.

ÜZGÜN olmayı ben
Hiç sevmiyorum.
MUTLU insan görürsem,
Ona bayılıyorum.

ÇEKE çeke eşeğimi,
Pazara götürdüm.
İnat etti gelirken,
İTerek geri getirdim.

ESKİler olmasaydı,
YENİler de olmazdı.
O zaman da Dünya'da,
Hiçbir şeyler kalmazdı.

Unutma karşıya geçerken
Önce SOLA bakmayı,
Hemen ardından da
SAĞ'a bir göz atmayı.

Ağaca ÇIK, elma kopar.
Yukarıda sakın yeme.
İN aşağıya hemen
Yıka, hastayım deme.

Yağmur yağdı, ISLAKdım,
Bir duvara yaslandım.
Güneş çıktı KURUdum,
Mışıl mışıl uyudum.

İÇERİsindeydim evin,
Seslendi bana Nevin.
DIŞARIdayım şimdi,
Sevin babam sevin.

Boyum UZUN olursa,
Basketbolcu olurum.
KISA kalırsam eğer,
Topa ayak vururum.

ZAYIF olursa karnem,
Kızıyor bana annem,
ŞİŞMAN olsaydı karnem,
Mutlu olurdu hemen.

YAŞLI insan bilir
Genç olmayı da.
Bilemez oysa GENÇ
Yorgun olmayı da.

DÖRT MEVSİM

Dört dörtlük bir dünya,
dört mevsimle kurulur.
Eksik kalsa biri,
yaşam sıkıcı olur.
İlkbaharda Dünya
çiçek bahçesi.
Akar gökyüzünden
bolluk çeşmesi.
Meyve sebze bol onda.
Yaz, yazmakla bitmez.
Öğrenciler tatil yapar,
asla okula gitmez.
Sonbaharla birlikte
her yer altın sarısı.
Okula başlıyorlar
Çocukların yarısı.
Kış, soğuk demek.
Sıkı giyin, unutma!
Kuşlara bolca yem ver.
Onları esir tutma.
Çok güzel bir dünya
dört mevsimle kurulur.
Doyasıya yaşayan
Her zaman mutlu kalır.

ABECE

Alfabemiz var bizim,
Bir adı da ABECE.
Severim ben sormayı,
Rastladığıma bilmece.
Mümkün olmaz alfabetesiz
Bir kitabı okumak.
Benzer çukur kazmaya,
Kalemle yazı yazmak.
Yirmi dokuz sembolün
Sekiz tanesi ünlü.
Hava soğuksa eğer,
Giydiğin olsun yünlü.
Harf denilen şekillerin
Yirmi biri de ünsüz.
Üşümez miydi kuşlar,
Kışın olsaydı tüsüz.
Alfabemiz var bizim,
Bir adı da ABECE
Unutmak istemiyorsan,
Tekrar et gündüz gece.

AFFETMEYİ BİL

Kızdığında birine
Öfkeni yenmeyi bil.
Hemen uzaklaş oradan,
Yüzünü yıkamaya eğil.
Derin nefes al sonra,
Kızdığın insana kin tutma.
Herkes hata yapabilir,
Bunu sakın unutma.
Dost kazanması zordur,
Kaybetmesi çok kolay.
Uzaklaştırmasın seni dostundan
Affedilebilecek bir olay.

BUĞDAYIN YOLCULUĞU

Tohum ister toprak.
Sonra da su.
Bulut inat etme,
Biraz yağmur bırak.
Bir de güneş buldu mu,
Tohumun keyfine bak.
Büyür adım adım
Olur kocaman ekin.
Sonra sararır başak.
Hasat et buğdayı
Gelmeden Ekim.
Harman, değirmen derken.
Bakmışsın buğday un olmuş.
Ekmek olmak için
Torbalara dolmuş.
Yine su ister
Hamur olmak için.
Fırına girdiğinde
Pişer için için.
Bir bakmışsın sofrada,
Yayılr kokusu odada.
Uzun bir yolculukla
Buğday ekmek olmuştur.
Doymak isteyenler,
Ekmeğe çabuk doymuştur.

DESTE DÜZİNE

Yan yana koy on kereste,
Oluştururlar bir DESTE.
Şarkı söylemek istersen,
Olur bu şiirden beste.
On iki yumurtayı
Koy dolabın gözüne.
Derler Matematik'te
Buna da bir DÜZİNE.
Söylediklerim doğru,
İnan benim sözüme.

DÜNYA'NIN HALLERİ

Bilesin ey ahali,
Var Dünya'nın iki hali.
Gece gündüz oluşur
Dönerken kendi etrafında.
Bu Dünya'nın birinci hali.
Unutma aklında tut da.
Bir de Güneş etrafında
Döner üç yüz altmış beş günde.
Bu dönüşü mevsimleri
Var eder insan ömründe.
Unutma ey ahali,
İkidir Dünya'nın hali.

KURALLARA UY

Okul, toplu yaşam yeri,
Sen de kurallara uy.
Okula zamanında gelerek
Bu yaşama saygı duy.
Törenlere katılarak
Bilgini, görgünü arttır.
Çevreyi temiz tutmak,
Okul yaşamında şarttır.
Elektrik ve suyu
Gereksiz yere harcama.
Dinle öğretmenini derste,
Başkasının eşyalarını kurcalama.
Gürültü de kirliliktir,
Olabilirdiğince sessiz ol.
Birbirimizi anlamakta,
Bu çok önemli bir yol.
Kurallara uydukça
Daha çok öğrenirsin.
Öğrendikçe ödül alır,
Hem de çok sevilirsin.

RENKLER...

Renkler parkta buluşmuş,
Övünme yarışına tutuşmuş.
Yeşil doğa rengiymiş,
Bütün renklerin dengiymiş.
Bunu duyan kırmızı,
İçinde duymuş bir sızı.
Bayrak rengiymiş kendisi,
Renklerin efendisi...
“Hop” demiş beyaz:
“Yavaş git biraz.
Ay – yıldızsız eksiksin,
Bunu kafana yaz.”
Diğer renkler sessiz...
Mavi yukarıdan seslenmiş:
“Bu tartışma yersiz!
Ben üstünüzü örtmesem,
Kalırdınız evsiz.”
Gri bozulmuş buna,
Çekilmiş hafif yana:
“Gökte ben de varım.
Kızdırmayın, her tarafı kaplarım.”
Beyaz, biraz durgun,
Griye de kırgın:
“Ben ve siyah olmasak,
Bir arada kalmasak,
Gökyüzü sana yasak.”
“Evet” demiş siyah,
Sanki bilge bir seyyah:
Açmış ağzını, yummuş gözünü,

Esirgememiş hiçbir sözünü:
“Biz hepimiz kardeşiz,
Birbirimize eşiz.
Turuncu olmasaydı,
Turunçgiller olmazdı.
Unutmayın siz bunu,
Kimse vitamin almazdı.”
“Haklısın” demiş mor,
“Bilmiyorsan bilene sor.”
Kahverengi çok kızgın,
Belli, tartışmaktan bezgin.
Sarı kahvenin yanında,
Onun da canı burnunda.
Lacivert lila sohbette,
Kusur etmeden hürmette.
Pembe kalkmış yerinden,
Nefes almış derinden.
Bakmış muhtelif yerlere,
Sonra dönmüş renklere:
“Yeşil, kırmızı, bej, mavi,
Turkuaz, siyah, beyaz, gri!
Utanmaz mısınız biraz,
Duyarsa biri sizi?..
Bakın etrafınıza şöyle.
Bütün renkler değil mi,
Dünyayı güzelleştiren böyle?”
Hatalarını anlamış renkler,
Hepsi kol kola girmişler.
Saygı sevgi içinde,
Sürekli dans ederler...

TAKA

Al bir taka
Atma takla.
Tık tık tıkl.
Nane al kokla.

Oku, oku, oku,
Olma kul oku.
Ekmek almaya oku.
Kollama toku.

VÜCUDUMUZ

Severim ben alabalık.
“Başım çok kalabalık”,
Dinle de öğren babalık.
Önce iki gözüm,
Onlara yoktur sözüm.
Bağa her gidişimde,
Hemen bulurlar üzüm.
İki de kulağım var.
Görmelisin, sanki radar.
İstedğim her şeyi duydular,
Aksatmadılar bugüne kadar.
Burnum büyüktür biraz.
Kütük olsaydı eğer,
Çıkardı ondan iki saz.
Ağzım, dilim, dişlerim,
Tıkır tıkırdır, işlerim.
Susmak bilmezse de çenem,
Yine de katlanır annem.
Gövdem en büyük parçam,
Sanki kocaman bir çam.
Kollarımla sararım dostları,
Gelmezlerse beklerim yolları.
Ellerim ve parmaklarım,
Onlarla çiçek toplarım.
Ah sevgili yorgun bacaklarım,
Elimden gelse sizi kucaklarım.
Şu an bile taşıyorsunuz yükümü,
Anlatırken herkese öykümü.
Ya ayaklarım ne yapsın,
En iyisi bir sandalye kapsın.

AİLEM

Size ailemi anlatayım,
Kulaklarını çınlatayım.
En büyüğü dedem,
Parka götürür beni her dem.
Ninem güle yüzlü,
Konuşurken açık sözlü.
Ha babam de babam,
Durmada çalışır babam.
Annemin işi bitmez,
Ne yaparsa yapsın yetmez.
Ablamın işi süstür,
Söz söyleyen küstür.
Ağabeyim evin beyi,
Alırlar ona her şeyi.
Ben okula giderim,
Okumak güzeldir, derim.
Bir de çizgi film izlerim.
Bırakırım, yorulunca gözlerim.
Çıksam sokağa biraz,
Ailemi hemen özlerim.

DEFTERİN HIÇKIRIKLARI

Çantanın bir köşesinde
Hıçkırık sesi duyuldu.
Kitap, kalem, silgi
O sırada uyuyordu.
Önce kalem uyandı,
Baktı defter ağlıyordu.
Telaşla yanına koştu,
Defter daha bir çoştı.
Bu sese kitap uyandı,
Ağlama sesine içi yandı.
Silginin kapısına dayandı,
Yine de gürültüye uyanmadı.
Silginin uykusu ağırdu,
Kitap iyice bağırdu.
Silgi korkuyla sıçradı,
Ne oldu, diyerek
Oda kapısını araladı.
Kitap da silgiyi azarladı:
-Defter ağlıyor baksana,
Odanın ışığını yaksana.
Defter niye ağlıyordu,
Silgi bunu anlamıyordu.
Kitap cesaret etti,
Defterin başına gitti:
-Üzme böyle kendini,

Söyle bize derdini.
Defter hıçkıra hıçkıra,
Bazen de bağıra çağıra,
Anlatmaya başladı.
Biraz kalemi haşladı,
Sürekli sahibini suçladı.
Kalem boynunu büküp
Çaresizim, der gibi,
Baktı defterin yüzüne,
Üzüntüsünden
Bakamadı gözüne...
Anlattı durdu defter;
Alındığında pırl pırlımlı,
Hasan yüzünü kaplamamış.
Sürekli hor kullanmış,
Parçalanmış, karalanmış.
Bazen de duvardan duvara
Acımadan fırlatılmış.
Sesini çıkarmamış, yine de,
Fakat sonunda
Duyduklarına dayanamamış.
Hasan arkadaşı Ali'ye
Söylerken duymuş.
Birkaç sayfa yazınca
Hasan defteri atacakmış,
Yeni defter alacakmış.
Bunu duyunca kalemin

Kalmamış duracak hali.
Uzanmış yere, girmiş söze.
-Ah kardeş ah! Demiş.
Sonra da şunu eklemiştir:
Ya ben ne yapayım,
Kime şikâyet edeyim?
Gereksiz açıyor burnumu,
Anla artık durumumu.
Silgi girmiş söze,
Üfler gibi ateşteki köze:
Peki ben ne edeyim,
Kaçıp kimlere gideyim?
Sırtımı yüzüyor her gün,
Rahat etmedim bir gün.
Defterin, kalemin, silginin
Ne kadar da çokmuş derdi,
Kitap dinlerken sessiz,
Sinirlerini gerdi.
Kitap da kızgın Hasan'a,
Elinden bir şey gelmiyor.
Dinliyor arkadaşlarını,
Derdine yana yana.
Olduğunu da kapsız.
Sayfalarının karalandığını da
Paylaşamıyor arkadaşlarıyla,
Sadece dinliyor onları
Sessiz ve çaresiz...

Kalem birden doğrulmuş,
Bir köşeye kurulmuş:
-Hasan cezasız kalamaz,
Kalırsa olur yaramaz.
Hepimiz saklanalım,
Ne yapıyormuş bakalım.
Okula boş çantayla giderse,
Utancından katılamaz derse.
Haklısın, demiş silgi:
-Sonra bize gösterir ilgi.
Hep birlikte saklanmışlar,
Köşeden baka kalmışlar.
Hasan gitmiş okula,
Derste açmış çantayı,
Gülmüş arkadaşları,
Eklemişler kahkahayı.
Öğretmeni çok kızmış;
Dayak yemekten beter.
Sanırım bu kadar ceza
Hasan'ı adam eder.
Eve gelmiş çok üzgün,
Bakmıyor etrafa süzgün.
Annesi bakmış Hasan'a,
Anlam verememiş olana.
Hasan kendi kendine:
-Kitabım, defterim nerede,
Silgimi kalemimi kim aldı?

Annesi girmiş söze:
-Çantamı kontrol etseydin,
Öyle okula gitseydin.
Okul eşyalarının da
Biraz kıymetini bilseydin.
Haklısın, demiş Hasan:
-Bundan sonra bileceğim
Eğer bulabilirsem,
Onlara kıymet vereceğim.
Bunları duyan kitap,
Arkadaşlarına etmiş hitap:
-Hasan hatasını anladı,
Benim gönlümde aklandı.
Kitap, defter, kalem, silgi,
O günden sonra görmüş ilgi.
Defterin sayfası bitince,
Kitaplıkta yerini almış,
Ağlamadan, üzülmeden
Orada mutlu kalmış.
O gün bugündür,
Çantada hiçbir gece
Hiçkırık duyulmamış,
Hiçbir gece de
Kimse uykusuz kalmamış.
Hasan eşyalarına
Çok özenli davranmış.
Arkadaşları Hasan'ı
Kendine örnek almış.

FARKLI OLMAK NE GÜZEL

Farklı olmak ne güzel,
Herkes kendine özel.
Saçları sarı çocuk,
Gözleri mavi boncuk.
Kıvrım kıvrım kıvırcık,
Vücudu kara çocuk.
Hepsi birer mutluluk,
Hepsi birer tomurcuk.
Dünya'yı güzel yapar,
Gülümseyen her çocuk.

ANNECİĞİM

Anneciğim,
Bana bir şarkı öğret,
İçinde yüreğin olsun.
Bana bir şiir öğret,
İçinde sıcaklığın olsun.
Sarsın bedenimi,
Beni kucakladığın gibi.
Anneciğim,
Bana sevmeyi öğret.
Sevmeyi öğret ki;
Seveyim ben de
Beni sevdiğin gibi.

BAHAR GELMİŞ

Güneşin yüzü
Daha bir güleç,
Dedem balkonda,
Ninemle sohbette.
Çocuklar sokakta,
Sokak mutlu.
Çiçek giymiş
Bahçedeki ağaç,
Daha bir güzel
DÜNYA,
Daha bir mutlu
İNSANLAR.
Bahar gelmiş,
Hoş gelmiş.

COŞKU

Bilgilerle kuşanarak
Zorlukları aşıyorum.
Enginlerden bilgi derip,
Yücelerde yaşıyorum.
Tembelliğe karşı çıkıp
Çağa uygun koşuyorum.
Yüceldikçe benim yurdum,
Mutluluktan coşuyorum.

ŞIMARMAYACAKSIN

Duyduğunda bir şey
Şaşırmayacaksın.
Doldururken sıvı,
Boyarken resim
Taşırmayacaksın.
Aferin aldığında
Şımarmayacaksın.
Hep dürüst kalacaksın,
Yaşamın boyunca
Aşırmayacaksın.

ETİK

Nedir etik bilir misin?
Dinle bak anlatayım:
Sana emanet edilen şeye,
Sahip çıkacaksın en başta.
Üstlendiğin görevi,
Aksatmayacaksın her yaşta.
İşin gereği yetkiyi,
Her yerde eşit kullan.
Kayırılmasın asla
Sana akraba olan.
Etik davranmamış olursun,
Söylersen eğer yalan.
Dürüst kalmaktır etik,
Bilir bunu insan olan.

MÜZE

Yurdum doğal bir müze,
Her taş tarih anlatır,
Geçmişten kalmış bize,
Geleceği aydınlatır,
Batıdan doğuya
Bir tarihtir her durak
Güneyden kuzeye,
Gezmeli eden merak.
Eskilerin yaşam şekli
Geleceğe ışık tutar.
Geçmişine sahip çık,
Yoksa cahillik yutar.
Bil tarihini sen de,
Memleket aydın olsun.
Eserleri korusun ki,
İnsanlığa faydan olsun.

AY IŞIKSIZ KALMIŞ

Gece dışarı çıktım.
Her taraf karanlıktı.
Karanlıkta duyulan,
Aydan gelen hıçkırıktı.
Bakışları benziyordu
Kara bir kediye,
Telaşla sordum hemen;
Ne oldu, diye.
Güneş kesmiş ışığını,
Ay ışiksiz kalmış.
Ödeyememiş karşılığını,
Faturası çok kabarmış.
Nedense,
Babam geldi aklıma!

ZOR KARDEŞ

Biz çocukların işi zor.
Canın oyun çekerken,
Herkes parka giderken,
Sen kalk sabah erken.
Vur çantanı sırtına
Fark etmez yağmur, fırtına
Tut okulun yolunu,
Kontrol ederek sağını-solunu
Biz çocukların işi zor.
Annen ister yaparsın.
Baban kükrer korkarsın.
Hele bir de okulda,
Öğretmen ne derse...
Biz çocukların işi zor.
Eve dönüşte ödev var,
Ödevler çok zaman dar.
Park yasaklanmış sana,
Çevirmiş seni dört duvar
Biz çocukların işi zor,
Çalış babam çalış.
Sabah- akşam çalış.
Evde- okulda çalış.
İşin gücün yok gibi,
Bir sürü kurala alış.
Anne, baba ve öğretmen
Çalıştırırlar beleş.
Çocuk olmak zor kardeş.

HOŞÇA KALIN

Güneş yüzlü çocuklarım,
Ne çabuk geçti yıllar.
Yüzlerinizden yansıyan aydınlık,
Artık yürek sıcaklığında anılar.
Hoş kalın, hoşça kalın...
Güneş yüzlü çocuklarım,
İstemese de bir sondayız,
“Ayrı dünyaların insanları”
Farklı farklı yollardayız.
İster kolay ister zor olsun
Yaşam denen devinim,
Her zaman, her an dürüst kalın.
Güneş yüzlü çocuklarım,
Hoş kalın, hoşça kalın.
Ne olursa olsun yaşamda,
Siz hep insan kalın.